

РЕШЕНИЕ

№ 7853

гр. София, 13.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 02.12.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **5287** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.24, ал.1 от Закона за експортния контрол на продукти, свързани с отбраната, и на изделия и технологии с двойна употреба /ЗЕКПСОИТДУ/ Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Г. Г. Г. срещу Решение по т.16 от Протокол №3/26.04.2013 г. на М. съвет по отбранителна индустрия по отбранителна сигурност на доставките /МСОИСД/ към Министерски съвет, с което е отказано издаването на едногодишен лиценз за износ и внос на продукти на дружеството-жалбоподател, с искане да бъде отменено като незаконосъобразно.

Наведените в жалбата основания за оспорване на решението са за некомпетентност на издалия го колективен орган, неспазване на установената форма, съществено нарушение на административно-производствените правила и противоречие с материалния закон-чл.146, т.1, т.2, т.3 и т.4 от АПК, аргументирани с доводи, които според жалбоподателя обуславят осъществяването им.

Ответникът не депозира писмен отговор по жалбата в срока по чл.163, ал.2 от АПК, вр.чл.152, ал.1 от АПК.

В с.з. пред АС-София град, жалбоподателят се представлява от адв.Г., която поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на направените за производството разноски. По отношение на писмо рег.№Р-751 Екз №2/0612.2012 г. на заместник-председателя на Д. за отказ за съгласуване, конкретизира, че същото е било оспорено с отделна жалба и по нея образувано адм.дело №37/2013 г. на АССГ, което е

било прекратено с определение по съображения, че не представлява индивидуален административен акт, подлежащ на самостоятелно оспорване. Прекратителното определение на съда влязло в сила, като жалбоподателят не го е оспорил с частна жалба. Изявлението, че се оспорва с жалбата по настоящото производство било направено дотолкова, доколкото това писмо било единствения мотив на административния орган за постановения отказ за издаване на лиценз. В депозираните в определения от съда срок-на 09.12.2013 г. писмени бележки аргументира основателността на жалбата с доводи, че към момента на вземане на оспореното решение колективният административен орган бил незаконосъобразно конституиран. Нарушена била разпоредбата на чл.3, ал.1 от ПМС №120/25.06.2012 г., тъй като състава му се състоял от 13, вместо от 14 членове, поради заличаване на секретаря; На следващо място, от приложената извадка от протокола се установявало, че гласуването е незаконосъобразно, тъй като не бил отразен начина на гласуване на един от присъстващите на заседанието 14 членове на МСОИСД. Поддържа, че позоваването единствено на писмо рег.№Р-751 Екз №2/0612.2012 г. било равнозначно на липса на мотиви за постановяването на оспорения акт, а отделно от това в преписката липсвали доказателства за оправомощаването на заместник-председателя на Д. за неговото издаване.

Ответникът се представлява от юриконсулт Н., който оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждането на юриконсултско възнаграждение. Излага, че в тежест на искателя е било да се снабди с необходимото съгласуване и тъй като такова не е било представено, а е представено удостоверение в обратния смисъл, МСОИСД е действал при условията на обвързана компетентност и законосъобразно е постановил оспорения отказ.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от ГПК, вр.чл. 144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт на основанията по чл.146 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който подлежи на оспорване по съдебен ред, от лице с правен интерес от оспорването-чл.147, ал.1 от АПК и при спазване на 14-дневния преклузивен срок за подаването ѝ по чл.149, ал.1, вр.чл.24, ал.1 от ЗЕКПСОИТДУ.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По делото е безспорно между страните, че дружеството-жалбоподател е подало заявление за издаване на едногодишен лиценз за износ и внос на продукти, свързани с отбраната, с вх.№11.00-444/16.08.2012 г. Страните не спорят и за това, че заявителят е бил уведомен да на 20.08.2012 г. за непълнота в представените документи, като му е указано, че следва да представи документ, издаден от Д. за съгласуване на физическото лице, което пряко ще участва в тази дейност. На 17.04.2013 г., същият е депозирал нотариално заверен препис от писмо рег.№Р-751 Екз №2/0612.2012 г. на заместник-председателя на Д.. С писмото дружеството е уведомено, че на основание чл.14, ал.1, т.4 ЗЕКПСОИТДУ, не е съгласувано лицето Г. Г. Г..

В изпълнение указанията на съда, за установяване на персоналия състав на

колективния административен орган, са представени и приети 4 бр. заповеди на съпредседателите на МСОИСД, а именно: №Р-233/21.09.2012 г., №Р-292/08.11.2012 г., №Р-3/10.01.2013 г. и №Р-88817.04.2013 г. С първата е определен поименния състав на МСОИСД, а със следващите три са извършвани конкретни персонални изменения. От тях се установява твърдението на жалбоподателя, че след заличаването на С. С. като секретар, не е определено друго лице на негово място, като заеманата длъжност-„съветник към политическия кабинет към МС” не е заличено. Същото е видно и от приложения в адм.преписка Състав на МСОИСД към 17.04.2013 г. /л.37/. В съответствие с тези заповеди, съставът на МСОИСД включва:двама съпредседатели: А. В.- министър на икономиката, енергетиката и туризма и Т. Т.- министър на отбраната; секретар, който не е поименно определен- съветник към политическия кабинет на министър-председателя; членове: В. Л.- заместник-министър на икономиката, енергетиката и туризма, Б. С.- заместник-министър на икономиката, енергетиката и туризма, А. Л.- заместник-министър на отбраната, заместник-министър на финансите, който не е поименно определен, И. Н.-заместник-министър на външните работи; Д. Г.-заместник-министър на вътрешните работи, В. Б.-заместник-министър на транспорта, информационните технологии и съобщенията, Н. Н.-заместник-министър на регионалното развитие, Д. Д.-заместник-министър на здравеопазването, Ц. Д.-заместник-министър на земеделието и храните, генерал-лейтенант С. В.-заместник-началник на отбраната, С. П.-председател на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси”, бригаден генерал Д. Д.-директор на Национална разузнавателна служба, В. П.-заместник-председател на Д.; Резервни членове: Д. С., д-р М. Н., С. Б., контраадмирал Г. Г., Г. Д., полк. Г. М. и Д. Й., с посочени длъжности, които същите заемат.

От Протокол №3/26.04.2013 г. е видно, че на проведеното на тази дата заседание са присъствали 13 от редовните членове: А. В., Т. Т., В. Л., Б. С., А. Л., Д. Г., В. Б., Н. Н., Д. Д., Ц. Д., С. П., бригаден генерал Д. Д., В. П. и един резервен член-контраадмирал Г. Г.. Установява се и това, че за оспореното решение са гласували: „против-13, за- няма и въздържаха се- няма”.

В оспореното решение, като фактическо основание за издаването му е посочено обстоятелството, че не е представен документ за съгласуване от Д. на физическото лице, което е определено да участва в дейността по износ и внос на продукти, свързани с отбраната, а като правно-чл.20, ал.1, т.2 ЗЕКПСОИТДУ, във вр. с чл.14, ал.1, т.4.

От служебно извършената справка в деловодната система на АССГ /препис на хартиен носител от която е приложен по делото/ се установява истинността на твърдението на жалбоподателя, че е обжалвал с отделна жалба писмо рег.№Р-751 Екз №2/0612.2012 г. на заместник-председателя на Д., по която е било образувано адм.дело №37/2013 г. на АССГ, II о., 25-ти състав, което е било прекратено с определение от 04.03.2013 г. и като необжалвано от страните, същото е влязло в сила. Съображенията на съда са, че съгласувателния документ по чл.14, ал.1, т.4 от ЗЕКПСОИТДУ е част от производството по издаване на лиценз и не е индивидуален административен акт-чл.21, ал.5 от АПК.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

1.Оспореното решение е издадено от компетентен орган. Компетентността на МСОИСД произтича от разпоредбата на чл.18, ал.1 от ЗЕКПСОИТДУ, съгласно която

М. съвет взема мотивирано решение за издаване на лиценз, сертификат за получател и/или удостоверение за регистрация в 30-дневен срок от датата на получаване на заявлението и придружаващите го документи.

2.Обратно на доводите на защитата на жалбоподателя, спазено е изискването за форма-чл.59, ал.1 и ал.2 от АПК и в частност това на т.4, ал.2, чл.59 от АПК-посочено е фактическото и правно основание за издаване на акта.

3. Не са допуснати и съществени нарушения на административно-производствените правила:

а/При констатиране на непълноти и/или нередности в представените документи в срок до 7 работни дни от датата на получаване на документите заявителят се уведомява писмено с указания за отстраняването им /чл.18, ал.2 от ЗЕКПСОИТДУ. Изискуемите документи са определени в чл.14-чл.17 и/или чл.19 /чл.20, ал.1, т.2 от ЗЕКПСОИТДУ/, сред които е и документ, издаден от Държавна агенция "Национална сигурност" за съгласуване на лицето /чл.17, ал.2, т.4 /.

б/ Дали този документ е част от производството по издаване на лиценз /чл.21, ал.5 от АПК/ или индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.3 от АПК, в качеството му на отказ да се издаде документ от значение за упражняване на права е ирелевантно за компетентния колективен административен акт- МСОИСД. Нито този орган, нито съдът в пределите на производството на оспорване на решението му за отказ за издаване на лиценз са компетентни преценят дали са били налице предпоставките за издаване на документ за съгласуване на лицето от Д. или не, а са длъжни да зачетат последиците от липсата на съгласувателния документ.

в/ Не е допуснато и съществено нарушение на административно-производствените правила във връзка с конституирането на колективния орган и формирането на волята му. Съгласно чл.3, ал.1 и ал.4 от Постановление № 120 на МС от 25.06.2012 г. за създаване на Междуведомствен съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките към Министерския съвет / Обн., ДВ, бр. 49 от 29.06.2012 г., в сила от 30.06.2012 г./, М. съвет се състои от: двама съпредседатели, секретар и членове. Съпредседатели на съвета са министърът на икономиката, енергетиката и туризма и министърът на отбраната. Секретар на М. съвет е съветник към политическия кабинет на министър-председателя. Членове на съвета са двама заместник-министри на икономиката, енергетиката и туризма, по един заместник-министър на отбраната, на финансите, на външните работи, на вътрешните работи, на транспорта, информационните технологии и съобщенията, на регионалното развитие и благоустройството, на здравеопазването и на земеделието и храните и заместник-началник на отбраната, председателят на Държавна агенция "Държавен резерв и военновременни запаси", директорът на Националната разузнавателна служба и заместник-председател на Държавна агенция "Национална сигурност". Съставът на М. съвет, основните и резервните членове се определят поименно с писмена заповед на неговите съпредседатели; Заседанията на М. съвет са редовни, ако на тях присъстват повече от половината плюс един от членовете. Решенията на М. съвет се приемат с мнозинство от повече от половината плюс един от членовете му /чл.7 от същия правилник/:

-Липсата на поименно определен един член-секретар на МСОИСД не опорочава законосъобразното конституиране на органа. МСОИСД е колективен орган и с прекратяване на правомощията на един от членовете му / което възможно по множество различни причини: смърт, освобождаване от заеманата длъжност, поради

която лицето е член на МСОИСД и др./, не отпада възможността му да заседава и взема решения. Обратното ще доведе до противоречие с основния принцип на държавно устройство за стабилност на държавните институции, а противоречи и на начина за валидно формиране на волята на органа-като заседава с повече от половината плюс един от членовете и приема решения с мнозинство от повече от половината плюс един от членовете.

- не е съществено нарушение на административнопроизводствените правила и обстоятелството, че на заседанието са присъствали 14-членове, а в протокола е отразено, че са гласували 13 членове. Без значение на какво се дължи това- на напускането на заседанието от един от членовете преди вземането на процесното решение, на грешка при отразяването на вота или на друга причина, след като лисващия член, съответно съдържанието на неговия глас, не може да се отрази на изискуемия кворум и изискуемото мнозинство за валидното вземане на решение.

4. Решението е прието в съответствие с материалния закон. Липсата на съгласувателен документ, поражда правото и задължението на МСОИСД, при условията на обвързана компетентност да откаже издаденото на поискания лиценз-чл.20, ал.1, т.2, вр.чл.14, ал.1, т.4 от ЗЕКПСОИТДУ.

С оглед на гореизложените съображения, съдът намери оспорената заповед за законосъобразна, поради което жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 и ал.4 от АПК и чл.78, ал.8 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, вр.чл.8 и чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, искането на пълномощника на ответника за присъждане на разноски следва да бъде уважено за сумата в размер на 150 лева, представляваща възнаграждение за защита, осъществена от юрисконсулт. Мотивиран така, Административен съд-София град, II отделение, 23-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Г. Г. Г. срещу Решение по т.16 от Протокол №3/26.04.2013 г. на М. съвет по отбранителна индустрия по отбранителна сигурност на доставките към Министерски съвет.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на М. съвет по отбранителна индустрия по отбранителна сигурност на доставките към Министерски съвет сумата в размер на 150 /то и петдесет/ лева, разноски за съдебното производство.

Решението може да бъде обжалвано и/или протестирано чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, а от Главният прокурор или неговият заместник при В. в едномесечен срок от постановяването му.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: